

Quan els nois són petits no acostuma a haver-hi gaire distinció entre uns jocs i altres. Així, la cançó següent hom la canta indistintament als dos sexes, asseguts als genolls del pare o la mare, que porta la tonada mentre l'infant procura seguir:

Demà és festa
Sant Joan la fa
agafar l'escopeta
i s'en va a caçar.
Tira un tiro
meta un cardal
vestit de general.

Passa Santa Anna
tocant la guítarra,
passa Sant Martí
tocant el violí.
Passa una monja
li tira una taronja
passa un capellà
li tira un tros de pa.

A vegades canvien un xic de l'esmentada per Maspons i Labrós (pàg. 12) i diuen:

Arei, arei, tatanet.
anitem a Sant Benet
comprarem un pa de set (o blanquet)
per dinar, per sopar,
per la teta, teta, teta,
per dinar, per sopar—per la teta no n'hi ha.

o també:

A dalt de la teulada
n'hi ha un home petitet
que fa ballar la seva dona
amb la punta del barret.

o a vegades:

El rector de Vallfogona
és un home petitó
que fa ballar la majordona
amb la punta del bastó.

o bé:

Jo en sé una cançó
d'en Pere Picor,
campanes enlaire
i barret de senyor.